

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת ע"ן חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולהצלחת ורפואת יהודה אריה בן רחל ברכה וב"ב

פרשת מטות-מסעי - נושא בעל חבירו

"וְאֶנְחֵנוּ נַחֲלֵץ חֲשִׁים לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם הִבִּיאֲנָם אֶל מְקוֹמָם. לֹא נָשׁוּב אֶל בְּתִינוּ עַד הַתְּנַחֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ" (במדבר לב, יז-יח)

ובין דורותינו אחרינו לעבד את עבדת ה'. היינו, שכוונתם בבניית המזבח לא הייתה להקריב עליו קרבנות מחוץ למשכן ה', חלילה, אלא כדי שהמזבח יזכיר להם את מזבח ה' אשר בארץ, וכך לא ישכחו ביניהם שחלק מעם ישראל הם.

ונראה לומר, הטעם שהטיל משה על בני גד ובני ראובן לצאת חלוצים בראש העם, שמכיוון שעמדו שבטים אלו לקבל נחלה נפרדת ולהיפרד משאר העם לעולם, היו צריכים לקשור עצמם לכלל ישראל בקשר של מסירות נפש יותר מחבריהם, כך שלמרות הריחוק העתידי, כאשר ישובו לבתיהם שבעבר הירדן. לעולם יישארו קרובים בליבם. לפיכך, בטרם פרידתם מעם בני ישראל, היו צריכים בני גד ובני ראובן למסור נפשם למען ישוב אחיהם בארץ ישראל, וקשר בל ינתק זה ימשך, אף לאחר שישב כל אחד בארצו.

זה הדבר שהיה מוטל על בני גד ובני ראובן לייסד את הקשר החזק בינם ובין כלל ישראל על ידי "נשיאה בעול" איתם. זוהי הסיבה שהיו בני גד ובני ראובן צריכים לקחת על עצמם את עול המלחמה, ולהיות הראשונים היוצאים לקרב "בראשי גייסות", שכן רק באופן זה יוכלו להתקשר עם כלל ישראל בקשר אמיתי.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

לכאורה, יש לתמוה, מה הטעם הוטל על בני גד ובני ראובן, שלא נטלו חלק בנחלת שאר ישראל להיכנס בעובי הקורה של מלחמה זו יותר משאר העם, ולעבור חלוצים בראשי הגייסות? ולא די בכך, אלא נטלו על עצמם חיוב נוסף, שכן משה אומר להם כי לאחר שתיכבש הארץ, יוכלו לחזור לבתיהם - "וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לְפָנֵי ה' וְאַחֲרֵי תִשְׁבּוּ (במדבר לב, כב)". אולם בני גד ובני ראובן התחייבו להישאר עם כלל ישראל, עד אשר יסיימו לחלק את הארץ ביניהם "לֹא נָשׁוּב אֶל בְּתִינוּ עַד הַתְּנַחֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ" (במדבר לב, יח) כלומר עד לאחר ארבע עשרה שנות הכיבוש והחלוקה, מפני מה היה צורך בהתחייבות נוספת זו?

בספר יהושע (כב, י"ב) נאמר: "וַיִּבְנוּ בְנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גָד וַחֲצִי שִׁבְטֵי הַמְּנַשֶּׁה שֵׁם מִזְבֵּחַ עַל הַיַּרְדֵּן מִזְבֵּחַ גָּדוֹל לַמֶּלֶכָה, וַיִּשְׁמְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֹמֶר הִנֵּה בָנוּ בְנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גָד וַחֲצִי שִׁבְטֵי הַמְּנַשֶּׁה אֶת הַמִּזְבֵּחַ וכו', וַיִּקְהֲלוּ כָּל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלֵה לַעֲלוֹת עֲלֵיהֶם לְצָבָא". כלומר, כיוון שבני ישראל חשדו בבני גד וראובן, שהחליטו להיפרד מהם, נקהלו עליהם למלחמה.

וכך ענו להם בני גד וראובן (שם): "אֵלֵנוּ ה' הוּא יָדַע וכו' וְאִם לֹא מִדְּאָגָה מִדְּבַר עֲשִׂינוּ אֶת זֹאת, לְאֹמֶר מֶלֶךְ יִמְרוּ בְּנֵיכֶם לְבָנֵינוּ לְאֹמֶר מֶה לָּכֶם וְלָהּ אֵלֵינוּ יִשְׂרָאֵל וכו' וְנֹאמֶר נַעֲשֶׂה נָא לָנוּ לְבָנוֹת אֶת הַמִּזְבֵּחַ, לֹא לַעֲוֹלָה וְלֹא לְזִבְחָה, כִּי עַד הוּא בְּיָנֵינוּ וּבְיָנֵיכֶם

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
ישי בן גילה
חגי חיים וב"ב
שגית בת רוני
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונית
כולל ברסלב אילת

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תורצה בתיה בת ימנה נינט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
רונית בת סימי
סיון בת אסתר
יוסף בן רחמה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רחמה
סיון בת אסתר
אליהו מזרי בן ימנה
שמואל אימן בן אסתר זרי

רפואה שלמה

הראש"ל צ"ה רה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה
הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזירי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה
מזל בת חנה אורן בן אסתר
ברכה בת עכה- בריאות ואריכות ימים
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי
תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל
רחל בת זוהרה דניאל רפאל בן חגית
אליהו בן גורר פנינה ומירה בת מונאבאר-
נחת מכל יוצאי חלציהם
מוריה בן רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
שלו בן מזל פתימה כל עם ישראל

כ"ח תמוז תשע"ג 06/07/2013

פרשת מטות-מסעי

הפטרה: "שמעו דבר" - ירמיה פרק ב

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
21:20	20:32	19:11	י"ב
21:17	20:33	19:20	י"א
21:21	20:35	19:21	חגיגה
21:17	20:39	19:27	כ"ש

העלון מוקדש לרפואת
יצחק בן פנינה הי"ו

רפואה שלמה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזירי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – הפרשת חלה

מהו שיעור קמח של העיסה בו מתייחבים בהפרשת חלה ומי ראוי להפריש חלה מהעיסה?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה:

שיעור קמח של העיסה, שחייבת בהפרשת חלה בברכה אלף חמש מאות ושישים גרם. מקורות: הראש"ל בספרו הליכות עולם ח"ה (עמוד רכז), וע"ע שו"ת יחווה דעת ח"ד (סימן נה). ולדעת החזון איש- 2.250 ק"ג. ופחות משיעור זה עליו להפריש ללא ברכה- לדעת הגר"ח נאה- 1.250. ולדעת החזון אי"ש, חייב החל משיעור מעיסה שיש בה 1200 ק"ג. שיעור זה נאמר בקמח לבן.

יש לציין, כי השיעור לפי משקל לחיוב הפרשת חלה, משתנה לפי סוגי הקמח השונים. והשיעור בקמח בסוגי קמח שאינם מחיטה, אלא עשויים משאר מיני דגן, פחות מהשיעור המקובל בקמח חיטה. זאת מאחר שהמשקל הסגולי של שאר מיני דגן קל מקמח חיטה, ואף בקמח חיטה עצמו, יש הבדל בין קמח מחיטה מלאה, ששוקל קצת פחות מקמח לבן.

עיסה שאין בה כשיעור, ובעת אפייתה או קודם לכן תפחה וגדלה, עד שנראה כאילו יש בה, כשיעור, פטורה. מקורות: שו"ע (יו"ד סימן שכד ס"ג).

קטן וקטנה שטרם הגיעו לגיל מצוות (13 שנה לזכר ו-12 לנקבה), אין להפריש חלה על ידיהם. ובדיעבד, כשאך הגיעו לעונת הנדרים (12 לזכר 11 לנקבה) חלתם חלה. מקורות: שו"ע (יו"ד סימן שלא ס"ג) לענין תרומות ומעשרות.

אין מפרשין חלה ללא רשות בעל העיסה. מקורות: שו"ע (יו"ד סימן שכח ס"ג). ויש לשאול את בעל הבית, אף שלכתחילה המצווה על האשה ולא על הבעל, מכל מקום כיוון שהוא בעל העיסה מדין ממון. ראה שו"ת שבט הלוי ח"ד (עמוד קצ). ואין האשה צריכה רשות מבעלה.

ומכל מקום אם יודעים, שההפרשה היא זכות בשבילו ורוצה בכך, מותר להפריש אף ללא ידיעתו. מקורות: הרמ"א שם.

בזכות מה העולם קיים

פעם סיפר הגאון רבי יחזקאל סרנא זיע"א ראש ישיבת חברון, על ישישה אחת אשר נוהגת מזה שנים רבות, לקבץ מידי שבוע סכום כסף, אותו היא מעלה תרומה להחזקת הישיבה, ועל פי רוב, הסכום לא היה מגיע לעשר לירות (סכום די מועט במונחים של הימים ההם).

אחד מהסובבים הביע תמיהה לדברי הגאון ושאל: "רבינו, וכי מתרומות זעומות כאלה יכולה הישיבה להתקיים?". השיב רבי יחזקאל: "הישיבה, אמנם אינה יכולה להתקיים מתרומות שכאלה, אולם ברור לי, כי בזכותן של נשים צדקניות שכאלה כל העולם קיים!".

תמיכה בעלון

אנו מבקשים ומתחננים מקוראי העלון לבוא ולסייע לנו במימון העלון. אנו נמצאים בחובות גדולים מול בית-הדפוס וחייבים את עזרתכם. אנא סייעו לנו והיו שותפים בהפצת העלון בטרם העלון יקרוס

עלונו ב"ה מודפס בכ-5300 עותקים ומופץ למקומות רבים וממון רק ע"י אנשים שהפצת התורה נמצאת בראש מעיינם ונדבה לבם לסייע. עריכת העלון והפצתו נעשית ע"י מתנדבים, כך שכל ההוצאות הכספיות הולכות ישירות להדפסת העלון בלבד!

העלון אינו מכיל שום פרסום ואינו מממן מאף גורם ציבורי כזה או אחר.

כל תרומה שתקבל בברכה!!! ניתן לתת מכספי מעשרות. היו שותפים בהפצת התורה וחזקו באמונה בבורא העולם.

זכות המצווה תעמוד לכם אלף המגן

בבריות, הצלחה, נחת מהילדים, שידוכים, זרע בר-קיימא, פרנסה בשפע וכל מילי דמיטב

בנוסף, מי שיוכל לעזור ולתמוך בהוצאת הספרים.

ארבעה ספרים חדשים מוכנים להדפסה המכילים את העלונים שפורסמו בעבר

ואין אנו יכולים להדפיסם מסיבות כלכליות

למעוניינים, נא לפנות לליאור 0504-115673. ניתן לשלוח צ'ק, נא לכתוב לפקודת ביה"כ עין חמד בצרוף קרוס או להפקיד ישירות לחשבון 10-678-027989/58 (החשבון ע"ש ליאור עצמון- בנק הישיר הראשון בהפקדה בבנק לאומי)

מנויים

לקבלת העלון חנם ב- email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 054-7646633

הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל- נולד בחודש ניסן בשנת ה'תר"ע (1910) בהומל שבליטא (בלרוס) כבן יחיד להוריו לאחר כ-17 שנות נישואין. בילדותו שימש כסופר של סבו, לאחר שענינו של הסב כהו. משפחתו ביקשה לעלות לארץ בשנת ה'תרפ"ד (1924) ובעצת מרן ה'חפץ חיים' זיע"א לצורך אישור עליה והצורך להתאחד כמשפחה שינו את שם המשפחה ל"אלישיב" כשם נעוריה של אמו. והם השתקעו ב'בתי נייטין' שבשכונת 'מאה שערים' בירושלים.

עוד בצעירותו ניכר כבעל כישרון נדיר, תפיסה מהירה וחדה ובעל זיכרון מדהים. מתמיד. לאחר עלייתו למד תורה באופן עצמאי ולא במסגרת ישיבתית, בבתי מדרש שונים בירושלים. לאחר מכן למד בישיבת 'תורת חיים'. משנת ה'ת"ש (1940) נמנה עם רבני ביה"מ "אהל תורה". כיהן במשך שנים רבות, מיום פטירת אביו, כרב ביה"כ "תפארת בחורים" בשכונת מאה שערים בירושלים.

התחתן בערב שבת לפני קבלת שבת, כדי למעט את ביטול התורה. ביום א' היו צריכים בני הזוג להתחיל במספר סידורים, רכישת אמצעים נחוצים לבית וכו'. אולם, הרב פנה לרעייתו וביקש ממנה לדחות ב-1,000 ימים (!) את הסידורים, כדי שיוכל ללמוד בהתמדה וללא הפרעות. עם הזמן העניינים הסתדרו ללא השתתפותו, והוא לא נאלץ לבטל תורה.

במשך שנים התגורר בדירה בת שני חדרים ברח' חנן 10 שמתחת לביה"כ "אהל שרה" בו שקד על תלמודו וממנה **לא עבר על אף הצפיפות ששררה בה עם הולדת שנים-עשר ילדיו**. באותן שנים לא יצא מהבניין כלל. רגליו הלכו רק את הצעדים שבין ביה"כ לדירתו, ומדירתו לביה"כ. את שאר דמדומי חמה, שבין הערביים לפני מוצאי שבת קודש, הקדיש הגרי"ש לילדיו. אולם בשאר ימות השבוע זוגתו נטלה על עצמה את כל עול הטיפול בילדים. שקדנותו הייתה מופלאה ורוב חייו ניתן היה למצאו, **במשך כ-18 שעות ביממה, רכון על הגמרא**. גאון. ענוותן. שקדן.

בשנת ה'תש"ח (1948) מונה למשרת רב העיר רמלה, אך לאחר זמן קצר התפטר. בשנת ה'תשי"א (1951) מונה לדיין בביה"ד הרבני האזורי בירושלים. זמן קצר אחר כך מונה לדיין בביה"ד הגדול ושירת בו עד לשנת ה'תשל"ד (1974). נפטר ב-כ"ח תמוז ה'תשע"ב (2012). חי כ-102 שנים. ציונו בהר המנוחות. בהלווייתו השתתפו כ-350,000 אנשים מכל העדות והחוגים.

אמו: הרבנית חיה מושא. **אביו:** ר' אברהם (מח"ס הלכה 'ביכורי אברהם' ורבה של הומל). **סבו מצד אמו:** המקובל ר' שלמה אלישיב (מח"ס "לשם שבו ואחלמה"). **אשתו:** מרת שיינה חיה (בתו של הר"ג אריה לוי זצ"ל, נישא בשנת ה'תר"ץ [1930] בהיותו כבן 20).

מרבתי: ר' זלמן ראובן בנגיס זצ"ל, מהגרש"א פולנסקי מטפליק זצ"ל, ר' יצחק אייזיק הרצוג זצ"ל.

מילדיו: שנים עשר ילדים: רבקה ע"ה (נפגעה בצעירותה מפגיעת פגז ירדני במלחמת השחרור), יצחק ז"ל (נפטר בילדותו ממחלה קשה). ר' שלמה (רב ביהמ"ד 'תפארת בחורים'), ר' משה, ר' בנימין (מח"ס יד בנימין על הש"ס), ר' אברהם.

מחתני: מרן ר' חיים קניבסקי, מרן עזריאל אוירבך (רב שכונת 'בית וגן' בירושלים ובנו של ר' שלמה זלמן אוירבך), מרן ר' אלחנן ברלין, מרן ר' יצחק זילברשטיין (רבה של שכונת 'רמת אלחנן' בב"ב עם בתו שושנה ע"ה שנפטרה בשנת ה'תשנ"ח), מרן ר' בנימין רימר (משגיח בישיבת טשעבין וראש ישיבת קריית מלך ב"ב), מרן ר' יוסף ישראל ישראלזון זצ"ל.

מספריו: קובצו ע"י תלמידיו **הערות:** סדרת ספרים המכילה סיכומי שיעורים על מסכתות התלמוד הבבלי **יקובץ תשובות-שו"ת יהגדה של פסח מבית רבנו הגרי"ש אלישיב פניני שבע ברכות- הלכות חתן וכלה** (מאת תלמידו, ר' בן-ציון הכהן קוק).

בתחילת דרכו כשהיה אברך צעיר ממש, התקופה הייתה קשה עד מאוד, ואפילו לחם לא היה בבית. ימי רעב ועוני מרים וקשים היו. יהודי יקר החיה את נפש בני הבית והניח על אדן החלון של משפחת אלישיב הצעירה חצי ככר לחם מידי יום. כאשר הייתה לו אפשרות, הוא הניח כיכר לחם שלמה. לא ידעו מי הוא, ואכלו את הלחם להחזיק את הנשמה שתישאר בגוף...

שכנה ערירית התגוררה באותו בניין מגורים, בדירה מתחת מעונו של רבנו. ערב אחד כאשר נפגשה לשיחת שכנות עם הרבנית אלישיב ע"ה, לחשה באוזנה בקשה שטוחה ושאלה: "האם כאשר תיוולד לכם בת, תהיו מוכנים לקוראה על שמי, כיוון שאין לי ילדים? והוסיפה לומר: **"ואני מבטיחה לרשום את הדירה שלי על שמה של הבת הזו"**.

הרב והרבנית הסכימו בחפץ לב. לא רק שהסכימו, אלא נהגו בנוסח חדש של לב רחום וחנון. כי כאשר הבת נולדה למזל טוב, היה זה עוד בחיי חיותה של האלמנה הערירית, וכדי לשמח את ליבה הם קראו לה על שמה- עוד בחייה, להראות לה, כי רצונה מתקיים, הצדיק הכריע כי אע"פ שבקהילות האשכנזים הקפידו שלא לקרוא על שם יהודי בחייו. **אבל כעת הוא יקרא על שמה בחייה, כדי להרנין את ליבה!** היא שמחה מאד, בכחה מהתרגשות ולשמחתה לא היה גבול. והיא מיהרה גם לקיים את הבטחתה לאברך ורעייתו- לרשום את הדירה על שם הילדה.

בוקר אחד לקראת הצהרים, משפחת אלישיב שבה מהלווייה של השכנה... נוטלים ידיים. והרב אלישיב הצעיר שוחח משפטים קצרים עם הרבנית. ויצא לכיוון בית הכנסת 'אוהל שרה' ללמוד. בדרכו, במקום לפנות ימינה, הוא פנה שמאלה, לכיוון משרד ההקדש 'מאה שערים', **כדי להעביר את הדירה להקדש מאה שערים**... יושבי המשרד השתוממו. בימי מצור ומצוק כאלו, יהודי מעניק להם מתנה כה גדולה לרווחת העניים של מאה שערים, האם הוא עצמו אינו זקוק לה? לא. יש לו דירה, ואין לו צורך בנכסים נוספים... לחם לאכול יש לו בבית, ובאותם ימים היה לו מעט תמיכה מהכולל בו למד, **ומלבד הלחם היו בבית ביצה וגם שמן זית פעם בשבוע לילדים... ומה לו ולנכסים**.

ב'הקדש' שמחו על התרומה והתנו איתו כאות הערכה, כי הם נותנים לו רשות לתבוע ולהשתמש בדירה כל עוד הוא חי עלי אדמות, כמובן שהדירה שהייתה שייכת להקדש הייתה מושכרת על ידם במשך כל שבעים השנים הבאות. ומשפחת הרב אלישיב ועשרת ילדיה לא נזקקו לה. רק בסוף ימיו של מרן ונר אלוקים טרם יכבה כאשר ספר התורה נחלש, והרבנית כבר גם לא הייתה בחיים, **ובמקביל הדירה למטה עמדה ריקה ושוממה**, ביקשו הנכדים והבנים שבאו להיות לצידו של מרן הסבא להביא את בני משפחותיהם לדירה למטה, ואז הגביה מרן את ראשו מהגמרא ואמר להם: **'אבל לא להשתמש בה בחינם, הדירה שייכת להקדש מאה שערים ועליכם לשלם על כל יום'**...

סוף שנת ה'תשס"א, בבית משפחת גלמן שבבורו פארק ארה"ב בוקה ומבולקה. הבית נראה כמרקחה. חפצים הוסטו ממקומם, רהיטים וספרים מכוסים היטב בניילונים. הרבה אבק ולכלוך. ריח עז על צבע טרי מורגש בחלל וערימות של שברי אבנים עדיין לא פונו, השיפוצים הנרחבים בדירה גרמו ללא למעט טרדה וטרחה לבני הבית. ימים לא קלים עברו עליהם, אך לפי התוכנית בסיום כל ה"בלגן" צפויה למשפחה רווחה רבה. והכל היו מוכנים לשאת בקשיים, ובלבד שבסוף ייהנו מן הנוחות וההקלה שתבוא בעקבותיהם.

בוקר אחד פגש מר גלמן את הקבלן, שביקש שיסדרו לו מקדמה על העבודה. גם בעל חנות הרהיטים התקשר והזכיר לו, כי עליו לפרוע את חובו. עוד מספר בעלי מקצוע התקשרו ומאחר ומר גלמן היה מאד טרוד, ביקש מאשתו, שתואיל ללכת אחרת צ' לבנק ולמשוך במזומן עשרים אלף דולר סכום אותו חסך משך זמן רב כדי לממן את כל בעלי המקצוע, שהיו שותפים למלאכת השיפוצים בבית.

גב' גלמן אכן נסעה אחרת צ' לבנק, קיבלה את הסכום לידיה ולאחר שספרה אותם, הכניסתם למעטפה והניחתם בתוך תיקה. מאחר שהבנק היה ליד איזור התעשייה, החליטה, שזה הזמן לרכוש כל מיני חפצים קטנים לשיפוצים שבבית. כשסיימה את קנייתיה שבה לביתה עם צרור של שקיות עם כל המוצרים שקנתה. השעה הייתה די מאוחרת, והיא סיפרה לבעלה על קנייתיה באזור התעשייה, וכמה מוצרים כה קטנים ופשוטים מוסיפים חן והדר לחדרים המשופצים. "היכן המזומנים שהוצאת מהבנק?" שאל מר גלמן.

היא הזדרזה להביא את תיקה, אך התמהמהה לשוב... בעלה שהמתין החל לדאוג. דאגותיו קיבלו מימד רציני כשראה את אשתו שבה לאחר זמן לחדר בו המתינו בני הבית וכולה רועדת וחיוורת... **התיק נעלם!!!** מיד מזעקו כל הילדים ופשטו אל כל פינות הבית, חיטטו בכל פינה ופינה, הזיזו, הסיטו, דחפו, התלכלכו מכף רגל ועד ראש, אך התיק לא נמצא. "נסי להיזכר, האם שבת עם התיק הביתה?" שאל בעלה. אך היא התקשתה להיזכר. היא זכרה שבידיה היו הרבה חבילות, וכנראה שהתיק לא היה ביניהם. כלומר, **רוב הסיכויים שהתיק אבד במרכז המסחרי, והסיכויים למצוא אותו בעיר כה גדולה וסואנת שואפים לאפס גמור.** מר גלמן היה המומם. הגב' גלמן החלה לבכות. "בין רגע הפכנו לבעלי חוב? כיצד נשלם על השיפוצים?" הילדים עמדו מסביב מביטים בהורים, מתוסכלים ואינם יודעים מה לחשוב וכיצד מתנהגים בשעה כה קשה.

מר גלמן שבר את השתיקה, עם חיוך, שלא הובן על שפתיו, פנה אל ילדיו ואמר להם: "ילדי היקרים, דעו לכם, אין אדם נוקף אצבעו למטה, אם לא נגזר עליו מלמעלה. זה ניסיון, הקב"ה שכ"כ אוהב אותנו מנסה אותנו לראות, מה נעשה במצב שכזה. הבה ניתן יד ביד ונרקוד לפניו כי כל מאי דעביד רחמנא לטב עביד!" והוא תפס בידי ילדיו עשה מעגל ורקד עימם בדביקות, עד שהשמחה מלאה את ליבו ואת לב כל ילדיו, והיה נדמה עליהם, כאילו זכו הם בסכום גדול של כסף.

מנגד לחוגגים נעמדה האם ליד הקיר, מרטיבה בדמעותיה את ספר התהילים שלה ומתחננת מבורא עולם "אנא רבש"ע, אתה כל יכול, עזור לי לעבור את התקופה הזו מתוך ידיעה ברורה, שהכול ממך ולטובה, טע בי את האמונה כך ללא שאלות וטענות ח"ו" ובתוך דבקותה בתפילתה ממול הרוקדים כל מאי דעביד רחמנא... ניסר בחלל הבית צלצול הטלפון. "האם זו משפחת גלמן?" שאל קול זר באנגלית, "אפשר לדבר עם הגב' גלמן?" גב' גלמן סיימה את פרק התהילים ופנתה אל הטלפון. "ערב טוב, שמי ג'ון קלין, אני ממנהטן, רציתי לשאול האם אבד לך אולי תיק?" - "כן" השיבה כשכולה רועדת, "תיק כחול כהה, בפנים היו מסמכים ומעטפה, במעטפה היה סכום גדול של כסף..." קראה בהתרגשות...

"ובכן אני מצאתי את התיק, ולפי מספר הטלפון שעליו הגעתי אליכם, תנו לי את הכתובת המדויקת ואבוא להשיב לכם את התיק". גב' גלמן ניגבה את דמעותיה, הנה עומד לקרות הלא ייאמן. כולם המתינו בדריכות לראות, האם בתיק תהיה גם מעטפת הכסף, ואולי יחליט בסופו של דבר לא להשיבו. כעבור כשעה נשמע צלצול בפעמון. בפתח הופיע אדם גבוה ובידו החזיק את התיק הכחול. "האם זה התיק שאבד?" שאל בחיוך. "אוי, תודה רבה לך" אמרה. היא התנצלה על אי הנעימות שבבית כתוצאה מהשיפוצים, ביקשה מהזר להמתין רגע, ונכנסה לחדר צדדי. רוקנה את התיק, ואכן **המעטפה הכילה את כל הסכום בשלמות.**

"במה נוכל להודות לך?" שאלה. "אמור לי, כמה תרצה לקבל תמורת טרחתך בגין החזרת התיק?" להפתעתה השיב לה, "אם ברצונכם לשלם לי, הייתי מעדיף תגמול מסוג אחר לגמרי", והוסיף, **"בסה"כ אני רוצה ברכה. אמא שלי תמיד הייתה אומרת, שברכה של יהודי שווה יותר מכסף!"** מיד כששמעו זאת הרעיפו עליו כל בני משפחת גלמן ברכות ואיחולים לאין ספור. ג'ון הודה לבני המשפחה, וסב על עקבותיו. בהגיעו לביתו, תקפו אותו לפתע כאבי בטן עזים. בקושי היה מסוגל לדבר. מעולם לא היה זכורים לו כאבי בטן כה חזקים. אשתו שאלה אולי אכל דבר מה מקולקל? ואולי הברכות מהיהודים גרמו לכך?" לאחר שסיפר לה מהיכן הוא שב.

ג'ון ראה שהמצב לא נרגע, וביקש, שתזמין דחוף את הרופא. היא התקשרה והרופא, ששמע על חומרת המצב, שאל: "האם ג'ון יוכל להגיע אליי למרפאה?" - "לא", ענתה אשתו, "הוא לא מסוגל לעמוד על רגליו, הוא חייב ביקור בית". אך הרופא התנצל "לצער לא אוכל להגיע לביתכם הערב, אתם חייבים להמתין למחר בבוקר, אני אגיע אליכם מוקדם עוד לפני שאפתח את הקליניקה". "עד מחר?" שאל ג'ון, "אני עלול להפסיד מחר יום עבודה!", אך הרופא נותר בשלו. הוא נתן לו מספר הוראות כדי להקל מעט את כאביו עד לבוקר, וג'ון ביקש מאשתו להתקשר למנהל במקום העבודה לעדכן אותו על מצבו ולהודיעו, כי ג'ון יאחר וייתכן אף כי יעדר ממקום העבודה.

לאחר לילה של סבל הגיע הבוקר. החולה המתין לרופא, ועד שהגיע אליו, כבר התבררה הסיבה מדוע הביא הבורא על ג'ון את כאבי בטנו... **באותו בוקר קרסו מגדלי התאומים!!** ג'ון לא הגיע לעבודתו בקומה ה-88 שבאחד המגדלים, עקב הכאבים המוזרים שתקפו אותו, ומי יודע אם לא טוב ליבו להשבת התיק ובעקבותיו הברכות המסוגלות של בני משפחת גלמן, הם שגרמו להעדרותו מעבודתו באותו יום. כשכולו מצטמרר ואחוז התרגשות, התקשר ג'ון אל משפחת גלמן, סיפר להם על המאורע המופלא וסיים באמרו, **"עתה אני יודע היטב, כי אימי צדקה: ברכה של יהודים שווה הרבה יותר מכסף!"**

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב מרדכי צחם בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כחנן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל	הרב שבתי בן אסתר יא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזיז בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה	הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל
--	---	--	---

לע"נ

תנצב"ה